Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціска ньска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 114. | Нинѣ: гр. м. Василіска м. рим. к. Кльот. | Завтра: Задушна, Флявія | Пятниця 22 мая (3 червня) 1892. | Всхôдъ сонця 4 г. 5 м.; захôдъ 7 г. 52 м. Баром. 764 терм. + 28·7° + 15·0°. | Рôкъ II.

Переполохъ и арештованя въ Россіи.

Россія очевидно боить ся сама себе и заграницѣ, бо то, що тамъ въ послѣдныхъ часахъ дѣе ся, то выглядае зовсѣмъ такъ, якъ колибъ тамъ побоювались або якоись ворохобнѣ у внутрѣ або вôйны изъ заграницѣ. Ну, що тамъ дѣе ся у внутрѣ Россіи годѣ на певно знати; але колибъ тамъ заносило ся на якійсь внутрѣшный заколотъ, то все таки вже бы щось було дôйшло певнѣйшого до вѣдомости заграницѣ. Що же до самои заграницѣ, то не лишь звѣстно загально у насъ, але й въ цѣлôмъ свѣтѣ, що о вôйнѣ теперь нѣхто й не думае; специяльно у насъ въ Австріи, розпочалась теперь въ обохъ парляментахъ нарада надъ такъ важною справою, що колибъ була бодай тѣнь якои можливости вôйны, то певно тои справы нѣхто бы не тыкавъ, бо то справа такъ важна, що безъ еѣ залагодженя и вôйна не можлива, або хиба що не були бы еѣ тыкали. Єсть то реґуляція валюты — справа грошева, въ виду котрои и военнѝ крики мусять притихнути. Выходило бы зъ того, що переполохъ въ Россіи не єсть оправданый и лишь коли не умысно, то случайно выкликаный. Ся послѣдна можливôсть здаєсь навѣть бути до певнои мѣры оправданою.

Мы вже доносили коротко про ту пригоду, яка лучила ся вôддѣлови нашого войска стоячого залогою въ Бродахъ. Вѣсть ту подала була перша N. fr. Presse, котра такъ каже: Часть бродскои залоги, головно же стрѣлцѣ, перейшли були пôдчасъ вправъ маршевыхъ необачно россійску границю. Патроль козацка пôгнала заразъ до Радивилова и заалярмувала тамошну залогу, котра заразъ выступила на границю, де однакожь не застала вже стрѣлцѣвъ, бо тѝ роздививши сь, куды зайшли, заразъ вернули. О сѣмъ переходѣ австрійского войска за россійску границю дано заразъ знати телеґрафічно до Кієва. Не безъ того, що та сама вѣсть мусѣла выкликати и вздовжь цѣлои границѣ переполохъ въ Россіи, бо ось що доносять зъ Гусятина до „Дѣла“:

„Алярмы военнѝ! Кождого се здивує, тымъ бôльше, що въ свѣтѣ межинароднôмъ така тишина. Та й ще тѝ алярмы зъ вôдки? Зъ Гусятина! Зъ вôдтамъ голосять вôйну?— Однакожь фактъ фактомъ. Въ ночи зъ 27 на 28 заалярмувала въ наслѣдокъ якоись штафеты, россійска сторожа погранична всѣхъ своихъ селянъ, зôбрала супокôйно спячихъ въ купу, казала потворити баталіоны косинѣрôвъ и обсадила биткомъ границю. Рядовѝ зъ вôддѣлôвъ пограничнои сторожѣ були очевидно командантами. Порозставлювано зô старшины войсковои чаты, якъ бы туй-туй мали переходити ворожѝ войска. Розумѣєсь, на всѣхъ бродахъ поуставлювано найсильнѣйшѝ вôддѣлы. Потôмъ розпущено поголоску, що зъ нашои стороны лагодить ся въ тайнѣ военный нападъ, що Поляки задумали и прилагодили „мятежь“, що по нашихъ лѣсахъ стоять готовѝ до переходу вôддѣлы, що у насъ по домахъ Божихъ въ ночи порядкують ся зъ оружємъ и т. д. Яка правдива цѣль сеѣ мобілізаціѣ, годѣ вôдгадати. Отсе нагій фактъ.

„Та й не першій се алярмъ. Десь передъ Воскресеніємъ, знайшлись въ однôмъ тутешнôмъ склепѣ и трафицѣ въ купѣ звычайнѝ списы до мобілізаціѣ, робленѝ въ староствѣ нашôмъ яко макулятура. Оденъ такій папѣръ попавъ ся въ руки россійскѝ — и алярмъ военный понѣсъ ся луною. Або зновъ появились тутъ офіцѣры нашѝ — заразъ пôйшла поголоска, не знати, въ якôй цѣли пущена,— що то кватирмайстры вôдъ канонѣрôвъ и що только а только батеріи сюды надôйде“.

Иншого рода суть вѣсти, надходячѝ зъ глубины Россіѣ; але й они дають доказъ, що въ цѣлôй Россіи запанувавъ въ послѣдныхъ часахъ якійсь не малый переполохъ. Ото зъ трохъ найголовнѣйшихъ центрôвъ, зъ Варшавы, Москвы и Кієва, надходять вѣсти, що тамъ стала теперь якась дуже душна атмосфера. Середъ властей державныхъ настало якесь занепокоєнє а середъ жителѣвъ страхъ и непевнôсть о завтра. Нѣхто не може змѣркувати, чи у него не буде яка ревізія та чи єго не вывезуть въ Сибѣръ. Въ Варшавѣ слѣдять особливо за тыми особами, що подали о пашпорты на выѣздъ за границю. Въ Лодзи, де, якъ звѣстно, були недавно страйки робôтничи, арештовано множество людей а зъ тыхъ выслано теперь 45 на Сибѣръ. Настало пôдозрѣнє, а ширять єго головно россійскѝ ґазеты, що якісь тайнѝ аґенты бунтують польскій нарôдъ и лагодять якусь ворохобню.

То пôдозрѣванє було бы ще зрозумѣле въ польскихъ сторонахъ, але щожь сказати на то, що таке саме дѣє ся въ бѣлокаменнôй „матушцѣ“ Москвѣ. Ось що доносять зъ вôдтамъ до „Правды“: Ще дня 30 и 31 марта черезъ весь день були у насъ страшеннѝ трусы (ревізіи) и арештованя. Якъ намъ здає ся по деякихъ фактахъ, жандармерія вышукує „ґрупу народовольцевъ“ и ихъ друкарню. Се заклавше ся знову товариство въ сѣчни розôслало скрôзь двѣ проклямаціи, де оно звертає ся до суспôльности россійскои, а стислѣйше до революційнои молодѣжи, и выкликає ихъ на боротьбу зъ россійскимъ урядомъ. Радить швидче сполучати ся всѣмъ революціонерамъ попередъ у мѣскѝ товари-

6

Надзиратель морскои лѣхтарнѣ.

Оповѣданє Рудольфа Шмідта.

(Конець).

„Але знайшовъ ся чоловѣкъ, що не пожалувавъ прикрого та ґоркого слова; то бувъ мôй старый корабельникъ. И вôнъ бувъ тои гадки, хочь зовсѣмъ на свôй ладъ, що я нѣбы то єго обманувъ. Я бувъ прецѣ той оденъ чоловѣкъ, що змѣгъ переломити ту шкаралупу недовѣрчивости, яка була насѣла мовь той панциръ на цѣле єго дѣланє и весь спосôбъ житя, а теперь вôнъ такъ безмежно на менѣ завѣвъ ся. Вôнъ лихословивъ мене, якъ лишь знавъ и казавъ, що то я тому виненъ, що вôнъ не заасекурувавъ „Орла“, бо такъ на слѣпо менѣ повѣривъ и черезъ то таку потерпѣвъ страту. Але, каже, якось я то переболѣю а бодай хочь такъ позбуду ся такого чоловѣка и т. д. и т. д. Менѣ стало теперь ясно, що єго думки прибрали теперь иншій характеръ та що вôнъ теперь думавъ, що я лишь на то прийшовъ на свѣтъ, абы єму наробити ганьбы и шкоды!

„Та дивна рѣчь, куды я не повернувъ ся, всюды майже такъ само думали о менѣ. Я бувъ якъ якій злочинець; всѣ мене оминали, всѣ уступали ся зъ дороги; навѣть коли хтось и якось нѣбы милосердно до мене вôдозвавъ ся, то й въ тôмъ слѣдно було якійсь злобный притыкъ. Я змѣркувавъ, що менѣ не такъ легко прийде ся знайти якусь нову посаду.

„Але я тымъ не дуже журивъ ся, бо вже зъ тои поры, коли выйшовъ изъ анґлійского шпиталю на свѣтъ Божій, постановивъ я собѣ не пускати ся вже бôльше на море. Коли я вôдтакъ вычитавъ въ ґазетахъ, що тутъ на островѣ єсть посада надзирателя морскои лѣхтарнѣ, то уважавъ се за знакъ, старати ся о сю посаду, хочь на нѣй въ цѣлôмъ краю найгôрше платять. Море забрало менѣ моє щастє, моє добро, моє довѣріє та мою вѣру, тожь я постановивъ собѣ ужити конець мого вѣку на то, щобы єго поборювати, выступати пильно въ оборонѣ интересôвъ житя вôдъ єго лютости и пôдступу, дивити ся єму день и нôчь око въ око. Я дôставъ ту посаду, а то длятого, бо лишь я оденъ о ню старавъ ся. Отъ и тутъ сиджу я та не маю нѣякои иншои розрывки якъ лишь моихъ анґлійскихъ поетôвъ, котрыхъ вже знаю на память. Маю одного паробка, що робить менѣ въ поли, одну служницю и одного помôчника, молодого веселого хлопця, котрый наробивши всѣлякихъ дурниць, мусѣвъ старати ся о посаду помôчника при морскôй лѣхтарни. Вôнъ черезъ цѣлый рôкъ складає собѣ свою платню а вôдтакъ лѣтомъ, коли дôстане вôдпустку, ѣде до Копенгаґи, то пропустить всѣ грошѣ до двохъ недѣль. Впрочôмъ читає легкѝ романы Супого, грає въ карты, або забавляєсь зъ балетницями. Для мене то розрывка дивити ся на него, якъ то єму хоче ся уживати житя. Мы годимось зъ собою; лишь не позваляю єму у мене стрѣляти заяцѣвъ та морскихъ птахôвъ. Я вже досыть надививъ ся на смерть и загладу; не люблю, якъ то вы вже передъ тымъ чули, абы убивати!“

Лярсъ показавъ ся на сходахъ и давъ менѣ знакъ, що вже пора забирати ся. Надзиратель звиняючись, просивъ ще на хвильку; вôнъ хотѣвъ бы передати черезъ Лярса письмо до одного купця въ Фйордбі та мусить єго написати на долинѣ.

Я оставъ ся самъ. Понадъ лѣсами коло Еґенесъ стоявъ мѣсяць на всходѣ, великій и нѣбы якъ зъ матового золота, а по другôй сторонѣ фйорду заходило сонце на червонôмъ якъ грань небѣ десь поза вершки далекихъ лѣсôвъ. Зъ помѣжь темныхъ пнѣвъ добувалось денеде косе, темно поблыскуюче свѣтло и кидало багровѝ смуги якъ вôдблыски жарѣючои грани далеко на воду, котра въ цѣлôмъ своѣмъ обемѣ выглядала червона якъ вино въ чарцѣ.

Я стоявъ такъ хвильку задумавшись глубоко. И не спостерѣгъ ся, що коло мене

ства, далѣ зъорґанізувати ся якъ найшвидче въ центральне, щобъ не згубити такого часу, якъ сей голодовый рôкъ и захопити въ свои руки всю урядову власть, а вôдтакъ зôбрати народню раду. Заразъ по розôсланю сихъ листôвъ выбухли трусы й арештованя майже по всѣхъ великихъ мѣстахъ, якъ отъ Петербургъ, Москва, Кієвъ, Харкôвъ и иншій. Але не багато довело ся рядови поживитись, хочь и заарештовано було сила неповинного нѣ въ чому люду. Въ мартѣ выдано знову двѣ проклямацiи. У одной сй народовольцѣ выголосили свою проґраму. Нового въ сѣй проґрамѣ годѣ що небудь знайти. Се стара пѣсня 1870-ыхъ рокôвъ зъ усѣма тогочасными хибами й помылками; навѣть терор вживаєть ся. Отъ по сихъ проклямацiяхъ и збила ся у насъ въ Москвѣ буча. Трусôвъ було дуже богато и заарештовано 16 чоловѣка слухачѣвъ унiверситету, 4 жѣнки-курсистки и одного книгаря Прянишникова книгарнѣ. Сю книгарню трусили жандармы зъ 2-ои години дня до 12-ои въ ночи, навѣть стѣны геть чисто всѣ пообдирано. Потрусили такожь и книгарню Готье. Про те нѣ въ першôй нѣ въ другôй нѣчого не знайдено. Далѣ заарештовано письменника Астирева зъ жѣнкою и братомъ. Тутъ трусъ почавъ ся зъ 12-ои годины до 2-ои дня. Здыбали тутъ жандармы 4-хъ гостей, слухачѣвъ унiверситету, и забрали ихъ зъ собою. У одного товариша Астирева знайдено 3 пуды проклямацiй, що мавъ вôнъ ихъ розôслати селянамъ по селахъ. Уже все було налагоджено: покладено проклямацiи въ куверты, понадписувано адресы. Лишило ся тôлько покидати ихъ у листовй скринки, але замѣсть сего опинили ся зовсѣмъ у небажаныхъ рукахъ."

Про найновѣйшй арештованя въ Кієвѣ доносять польскй ґазеты такій фактъ. Тамъ арештовано п. Ст. Кондзельского властителя одеского готелю въ Пôдволочискахъ, австрiйского горожанина, и якогось Бончковского, властителя дôбръ на Волыни; першого за то, що нѣбы то вôнъ австрiйскій шпѣгунъ, а другого за то, що нѣбы то перевозить за границю якйсь книжки. Кондзельскій ѣздивъ часто до Россiѣ купувати конѣ и послѣдними часами выславъ бувъ до Одесы 200 рублѣвъ на руки якогось тамошного ресторатора для третои особы. Наразъ дôставъ Кондзельскій вѣсть, що того ресторатора и ще другу особу арештовано, а его завзывають на свѣдка до Кієва. Вôнъ поѣхавъ туды, а тамъ его арештовано. Тымчасомъ вломили ся до его помешканя въ Пôдволочискахъ якйсь злодѣѣ и забрали зъ бюрка всѣ письма и кореспонденцiи не тыкаючи грошей. Показало ся, що Кондзельского денунцiювали въ Россiи о шпѣгуньство жиды, що торгують кôньми; але все таки то характеристичный фактъ, що его арештовано и що ажь тогды выкрадено кореспонденцiю на доказъ его шпѣгуньства.

Ото такій маленькій образокъ теперѣшныхъ вôдносинъ въ Россiи; якесь занепокоєнє и выходячй зъ того арештованя то характеристика теперѣшнои хвилѣ въ полiтичнôмъ житю Россiѣ.

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю комiсiѣ валютовои высказавъ пос. Найвiртъ, що стоить вже на страченôмъ становищи, а всежь таки уважає своимъ обовязкомъ выказати, що реляцiю штучно лишь утворено, бо вôдъ 1889 р. гнано курсъ на биржи въ гору лишь на то, щобы утворити высоку реляцiю. Въ манiпуляцiяхъ тыхъ мавъ нѣбы то брати участь такожь угорскій мiнiстеръ фiнансôвъ. Найвiртъ заявивъ ще разъ, що уважає управильненє валюты нещастємъ для Австрiи. Предложеня не суть дозрѣлй до рѣшення а межинародна конференцiя валютова, въ котрôй возьмуть участь многй державы доведе до великихъ змѣнъ на торзѣ срѣбла.

По Найвiртѣ промавлявъ ще пос. Щепановскій за предложенями правительства, а опôсля говорили ще послы Берирайтеръ, Яксъ, Швабъ и Шукле. По тôмъ вôдрочено нарады аж до дня 8 с. м. Заприм'ѣтити потреба, що ґенеральна дебата ще не скôнчила ся и до голосу єсть ще записаныхъ 15 бесѣдникôвъ. Припускають загально, що нарада надъ предложенями валютовыми не скôнчить ся сеи сесiѣ.

Перше засѣданє Палаты послôвъ по Зеленыхъ святахъ вôдбуде ся мабуть дня 10 червня, однакожь въ сѣй справѣ не порѣшено ще нѣчого. Припускають такожь, що и сесiя парляментарна въ виду надходячого лѣта, не потягне ся довго.

Переглядъ полiтичный.

Пôсля ческихъ ґазетъ мають вôдбути ся въ Колинѣ дня 12 с. м. зборы виднѣйшихъ Старочехôвъ въ присутности Чехôвъ моравскихъ. На зборы сй мають бути запрошенй такожь умѣреннѣйшй Молодочехи а предметомъ нарады на сихъ зборахъ має бути справа порозумѣня обохъ ческихъ партiй. Характеристичне для теперѣшныхъ вôдносинъ ческихъ єсть то що майже вся умѣреннѣйша праса ческа выступає теперь противъ Юл. Ґреґра, яко того, що робить роздоръ въ народѣ бунтуючи людей, противъ Старочехôвъ и шляхты.

Проводиръ депутацiѣ угорскихъ Румунôвъ дръ Рацiю вручивъ вчера по полудни шефови цѣсарскои канцелярiѣ кабiнетовои, Бравнови, меморiялъ, обнимаючій около 100 аркушѣвъ письма а написаный по нѣмецки, мадярски и румуньски. Часть депутацiѣ вôдъѣхала ще вчера рано.

Мадярска ґазета Nemzet доносить, що въ Царствѣ польскôмъ настало якесь занепокоєнє умôвъ, котре выкликали якйсь заграничнй аґенты, що розпоряджають навѣть значными грôшми; ґазета ся додає однакожь, що аґенты не перебувають въ Галичинѣ, лишь десь инде, и що Галичина не має нѣякои участи въ тôй аґiтацiи. Czas додає вôдъ себе до сеи вѣсти, що въ Царствѣ польскôмъ нема й слѣду якогось занепокоєня умôвъ и що того рода вѣсти суть лишь тенденцiйною выдумкою.

Потверджає ся вѣсть, що царь дня 7 с. м. приѣде на оденъ день до Киль въ гостину до нѣмецкого цѣсаря. Що царь не поѣде анѣ до Почдаму анѣ до Берлина, поясняють тымъ, що то єсть лишь зô взгляду на его безпечность.

Ґiрсъ выѣхавъ вже зъ Петербурга до Фiнляндiѣ и перебуде тамъ до серпня. Тымчасомъ обнявъ управу мiнiстерства справъ заграничныхъ Шишкинъ.

Дня 30 с. м. обходжено въ Софiи дуже торжественно именины кн. Фердинанда, при чôмъ вôдбула ся ревiя цѣлого ґарнiзону. По парадѣ зôбрало ся множество народу передъ помешканємъ Стамболова и пôдносили грôмкй оклики въ честь князя и его заступника. Сего дня заприм'ѣчено першій разъ, що на ґенеральнôмъ консулятѣ румуньскôмъ повѣвала хоругвъ румуньска.

Новинки.

Львôвъ дня 2 Червня

— **Громадѣ Нивьколизы**, въ повѣтѣ бучацкôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь зъ приватныхъ фондôвъ 50 зр. запомоги на будову школы.

стоявъ мовчки вже вôдъ хвилѣ надзиратель лѣхтарнѣ и дививъ ся въ одну мѣру черезъ отвôръ фiорду на море якимсь такимъ важкимъ поглядомъ, що ажь вôнъ менѣ ще передъ тымъ впавъ бувъ въ око.

— Оно то й такъ, — вôдозвавъ ся вôнъ на конець — то правда, що оно потягає, надить, ажь за душу ловить чоловѣка — ловить, то якъ разъ вôдповѣднѣ на то слово!

— Треба засвѣтити лѣхтарню — вôдозвавъ ся вôнъ вже иншимъ голосомъ. — Выбачте, що васъ не вôдводжу до лодки. — Я читавъ десь о якôмсь чоловѣцѣ, що копавъ въ земли ямку та шептавъ въ ню тайну, що не давала ему спокою. Отъ такъ само довело ся й менѣ, коли я розказавъ вамъ тайну мого житя, надъ котрою роздумую тутъ на сѣмъ пустôмъ островѣ: вырвалась менѣ отъ такъ нехотячи! Бувайте здоровй, дякую вамъ, але не до звиданя. Коли заѣдете знову колись до онтого мѣсточка, то не выбирайтесь до Клiнте, хочь бы й якъ васъ юдивъ до того капiтанъ.

Я стиснувъ ему руку и пôшовъ.

Лярсъ Сендерсковъ вôдчаливъ якъ стôй вôдъ берега. Коли мы вже споро вôдплыли, побачили, що лѣхтарня вже свѣтила ся.

— За послѣдныхъ пять лѣтъ вôнъ ще нѣколи зъ нѣкимъ такъ довго не бесѣдувавъ, — вôдозвавъ ся Лярсъ Сендерсковъ, — бо зъ своими людьми говорить лишь то, що конче потреба.

Я видѣвъ по Лярсѣ, що вôнъ бы бувъ дуже радъ зъ того, абы я ему дещо розповѣвъ зъ тои розмовы; але я не бувъ якось въ силѣ вдоволити его бажаню.

Коли я на то нѣчого не вôдзывавъ ся, вôнъ угнѣвавъ ся. Тымчасомъ притихъ бувъ вѣтеръ зовсѣмъ, такъ, що Лярсъ мусѣвъ стягнути вѣтрила и гнавъ лодку лишь самыми веслами напередъ. Черезъ пôвтора годины не вôдозвавъ ся нѣ оденъ зъ насъ анѣ словомъ.

Черезъ цѣлый той часъ стояла у мене на думцѣ та судьба житя, и я розбиравъ єѣ кроваву науку тутъ въ очахъ вѣчно змѣнного и неспокôйного моря. Она лежала важко на умѣ та наповняла его якимсь, не знати вôдъ чого, страхомъ та заразомъ и запутувала въ якесь доходженє, котре все вôдъ початку розпочиналось; хотѣлось розôбрати то, що видѣло ся и чуло, а всежь таки не можна було нѣякъ прийти до вдоволяючого его пôзнаня. Лишь то одно було менѣ дивно, що той чоловѣкъ, зазнавши такъ великого лиха вôдъ моря, котре въ сѣй хвили доокола насъ розлягало ся по словамъ поета:

„Въ спокою и величи образъ Божій" —

заедно говоривъ о нѣмъ, якъ бы о якôйсь живôй свѣдомôй твари, якъ бы о якôйсь укрытôй въ силахъ природы особѣ, а нѣколи не згадавъ про судьбу або щось подôбного лишь все говоривъ, що то море таке, надѣляє щастємъ и его вôдбирає, пôсля того, якъ забагнесь єго лютôй и самовôльнôй примсѣ. И зъ тымъ моремъ вôнъ все ще звязавъ ся все ще заедно его державъ ся!

Ясный и бѣлый мѣсяць стоявъ понадъ самою серединою фiорду и пуск въ множество фосфоричныхъ смугъ, вôдъ катрыхъ ажь мигкотѣло ся по слабо филюючôй оодѣ. На заходѣ понадъ вершкомъ лѣсôвъ лишь вже слабо жарѣвъ ся воздухъ а на пôвночи пускавъ огонь зъ морскои лѣхтарнѣ промѣнє свѣтла, котре то показувалось, то знову щезало. Передъ нами пускала червона лѣхтарня зъ греблѣ въ Фiордбi на воду довгу смугу, що выглядала якъ колибъ стрѣла умочена въ крови.

Лярсъ Сендерсковъ не лишь зъ цѣлои силы робивъ веслами, але й сидѣвъ глубоко задуманый; показало ся, що вôнъ о тôмъ самôмъ роздумувавъ, що и я. Бо наразъ пристанувъ, сперъ ся на весла вôдпочиваючи та вôдозвавъ ся покивуючи до того головою и показавши окомъ на морску лѣхтарню.

— Най собѣ говорить, кôлько хоче, що ненавидить моря и не хоче вже на него пускати ся; а я все своє кажу, що вôнъ любить то море й не може жити безъ него.

Отъ и знайшлось поясненє, за котрымъ я шукавъ! — То Лярсъ Сендерсковъ єго знайшовъ и єму честь за то.

— **Заступникомъ маршалка** бучацкои Рады повѣтовои затвердивъ Є. Вел. Цѣсарь п. Антона Юзефовича, властителя бôльшои посѣлости.

— **Преосв. Владика станіславôвскôй еп. Юліянъ Куиловскій** прибувъ дня 28 мая въ супроводѣ о. прелата Литвиновича до Снятина, де єго повитавъ староста п. Арвай, члены Рады повѣтовои и духовеньство снятиньского деканата а также снятиньскій вôрмено-католицкій священикъ о. Михаилъ Ромашканъ. Слѣдуючого дня розпочавъ Преосв. Владика візитацію снятиньского деканата.

— **Справоздане посольске.** Пôдгаєцкій посолъ, дръ Даміянъ Савчакъ, оголошує таке запрошене: Въ цѣли справозданя зъ моеи дѣяльности посольскои въ послѣдныхъ двохъ сесіяхъ соймовыхъ въ рокахъ 1890 и 1892 маю честь запросити моихъ Впов. Выборцѣвъ на вторникъ по Сошествію св. Духа дня 7 червня 1892 до Пôдгаєць на годину 10-ту рано до салѣ Рады повѣтовои.

— **Концертъ „Львôвского Бояна"** вôдбуде ся въ недѣлю 5 червня въ великôй сали „Народного Дому" въ слѣдуючою проґрамою: Вербицкій: Сімфонія D-mol — выконає орхестра 95 полку пѣхоты. — Нижанкôвскій: Quodlibet изъ славянскихъ пѣсень — хоръ мужескій. — Лисенко: „Менѣ однаково", сольо барітонове — п. Шиманьскій. — Сѣчиньскій: Вязанка зъ народныхъ пѣсень — хоръ мѣшаный. — Вахнянинъ: „Купало", терцетъ зъ супроводомъ оркестры — панѣ Богданьска и пп. Кончевичь и Сѣнкевичь. — Лисенко: „За сонцемъ хмаронька иде" — хоръ мѣшаный. — Лисенко: Двѣ пѣснѣ, сольо-спѣвъ — панна С. Крушельницка. — Топольницкій: Вязанка зъ народныхъ пѣсень — хоръ мѣшаный. — Лисенко: Скорбнї думы — хоръ мужескій зъ супроводомъ орхестры. — Початокъ точно о годинѣ 8-ôй вечеромъ. Білєтôвъ по цѣнѣ 1 зр. вôдъ особы дôстати можна въ торговли М. Дымета або въ комнатахъ „Рускои Бесѣды", а въ день концерту при касѣ. Члены спомагаючї, котрї заплатили цѣлу вкладку за рôкъ 1892, дôстануть вôльный білєтъ вступу и два по половинѣ цѣны въ суботу вечеромъ на „Бесѣдѣ".

— **Школа безъ учениковъ.** Про дуже характеристичный для нашихъ вôдносинъ фактъ доносять до Gaz. Narod. Ото тернопôльскій вôддѣлъ Товариства господарского задумавши розширити середъ сѣльского населеня знанє молочарства и способы добуваня зъ набѣлу всѣхъ господарскихъ пожиткôвъ, заложивъ въ Лошневѣ пôдъ Теребовлею школу молочарства. Спроваджено машину до выраблюваня сметанки, спровяджено учителя молочарства п. Бедроня и єго жѣнку и вже 13 марта вôдкрыто курсъ молочарства, та ба, коли не було кого учити — школа має доси всего одного ученика и одну ученицю. Фактъ сей, якъ кажемо, дуже характеристичный для нашихъ вôдносинъ бо вказує намъ наглядно на то, що або така школа не для нашого народу, або нашъ нарôдъ не до такои школы, чи иншими словами, що у насъ годѣ ще такими способами пôдносити промыслъ господарскій, якъ деинде; у насъ треба брати ся до того практичнѣйше а насамперѣдъ ґрунтъ пôдготовляти.

— **Приготовленя до зъѣзду польскихъ „Соколôвъ"**, членôвъ товариствъ ґімнастичныхъ, стоять вже въ повнôмъ розгарѣ. Зъѣздъ сей, ювилейный, въ 25-ті роковины заложеня товариства „Соколъ", заповѣдає ся величаво; сподѣвають ся также численного приѣзду ческихъ гостей. Въ стрыйскôмъ парку вызначено велике мѣсце на продукціи и уставлено трибуны для гостей. Зъ зъѣздомъ симъ сполученї и всѣлякї торжества якъ представленя театральнї, концерты, принятє на стрѣльници мѣскôй и прогулька до Пôдгороєць, котра наступить дня 7 червня о 6·30 год рано. Соколы мають въѣзджати ся на головный дворець, зъ вôдки будуть розвозити ся по вызначеныхъ для нихъ кватирахъ. Білєты вступу на мѣсце продукцій ґімнастичныхъ можна вôдбирати лишь до пятницѣ по полудни. Білєты до театру можна замавляти лишь до полудня въ недѣлю дня 5 с. м.

— **Змѣна властителѣвъ.** Панове Иванъ и Станіславъ Шнтергоферы вôдкупили вôдъ пп. Богдановичѣвъ другу половину маєтности Виноградъ лѣсный, въ повѣтѣ товмацкôмъ, и стали ся тымъ способомъ властителями цѣлои маєтности.

— **Огнѣ.** Про огонь въ Стриганцяхъ, въ повѣтѣ стрыйскôмъ доносять: Дня 23 мая около 10 годины передъ полуднемъ займыла ся двôрска горальня п. Нитберґа. Бувъ то старый, деревяный будынокъ на оденъ поверхъ и згорѣвъ за годину до тла, а въ наслѣдокъ сильного вѣтру займивъ ся маґазинъ горѣвки и шпихлѣръ двôрскій, а за ними ще стара шопа селянина Ивана Костьового, вôддалена около 400 метрôвъ вôдъ мѣсця пожару. Все погорѣло до тла и лишь притомности духа господарѣвъ Тимка Гаврилового, Олексы Гнатового и паробка Олексы Винника, та надзвычайнôй рухливости мѣсцевого учителя Василя Равлюка завдячити треба, що та часть селъ, на котру справивъ вѣтеръ всю силу страшного елементу, не пôшла вразъ зъ церковью зъ дымомъ. Причина поки що не вѣдома, пôдпаленє выключене, але мабуть винуватый тому самъ властитель горальнѣ, котрый мимо трикратного пожару на подѣ горальнѣ взлому не зарадивъ. Шкода выносить около 10.000 зр. и була лишь въ бôльшôй половинѣ обезпечена.

— **Крадѣжъ на почтѣ.** Межи Копычинцями а Пробôжною украдено дня 19 мая зъ почтового воза листъ грошей зъ готôвкою 2.200 зр., адресованый до Льва Городиского въ Товстенькôмъ. Слѣдство карне веде ся; пôдозрѣныхъ о крадѣжь арештовано.

— **Катастрофа въ копальни** коло Пшібраму, въ Чехахъ, про котру мы вчера лишь коротко згадали, єсть далеко бôльша, якъ то въ першôй хвили можна було припускати. Досы бракує 200 робôтникôвъ, котрї здаєсь зґинули въ копальни. Коли оногды въ полудне спустили ся робôтники до закопу „Марія", добачено въ двѣ годины по тôмъ густый дымъ, добуваючій ся зъ него. Заразъ здогадались всѣ, що въ закопѣ выбухнувъ огонь. Люде збѣгли ея и почали ратувати, але то не такъ легко, бо закôпъ має 1120 метрôвъ глубины и дѣлить ся на 21 горизонтôвъ; пущено воду въ чотирохъ ґідрантôвъ, спроваджено 10 лѣкарѣвъ, але мимо найенерґічнѣйшои помочи, удало ся всего лишь 70 робôтникôвъ уратувати, прочï, здаєсь, всѣ выдушили ся. Досы выдобуто всего лишь 25 трупôвъ. Въ столярскихъ варстатахъ застановлено всяку иншу роботу и роблять теперь лишь самї домовины, котрыхъ зладжено вже около 100 для нещасливыхъ. Коло закопу вôдбували ся вчера страшнї сцены. Жѣнки прибѣгли шукати чоловѣкôвъ, дѣти плакали за батьками. Одна жѣнка благала зъ плачемъ старшого радника гôрничого, абы єѣ спустили до горѣючого закопу за чоловѣкомъ, друга таки на мѣсци вôйшла въ ровуму. Страшна була сцена, коли вытягнено неживого того робôтника, котрого спускано до закопу, абы ратувавъ другихъ; нещасливый удушивъ ся въ дымѣ. Дымъ добуває ся ще и зъ трохъ иншихъ закопôвъ. Дальшу акцію ратункову треба було перервати, а поки що спущено лишь хлѣбъ и вино, на той выпадокъ, що коли хтось останесь ще при житю, щобы мавъ чимъ жити. Зъ вôдки взявъ ся огонь въ закопѣ не знати; догадують ся лишь, що або въ неосторожного обходженя ся въ лямпою гôрничою, або пôдложила єго чиясь злобна рука.

— **Старый троятель.** Вѣденьска поліція арештувала оногды 76-лѣтного старця, дра хеміѣ Юлія Еленберґера, пôдозрѣного о затроєнє двоє людей. Еленберґеръ ще давнѣйше передъ тымъ давъ ся почути, що отроить власного сына, щобы жити зъ єго жѣнкою. Еленберґеръ мешкавъ у сынової, Анны, и мавъ при собѣ богато всѣлякихъ отруй. Кôлька днѣвъ тому назадъ принесла була служниця зъ рана молоко и лишила єго въ кухни, де нѣкого не було. Коли опôсля она и єѣ панѣ напились того молока, змѣркували заразъ, що оно має якійсь не добрый смакъ, а въ кôлькахъ хвиль по тôмъ показались на нихъ и ознаки затроєня. Дано заразъ знати поліціи а та зробивши слѣдство арештувала заразъ Еленберґера и знайшла при нѣмъ велике число всѣлякихъ, дуже сильныхъ отруй. Бôнъ выпирає ся впрамдѣ того злочину, але все таки пôдозрѣнє на него єсть такъ велике, що єго треба було задержати въ арештѣ.

Штука, наука и література.

„Зоря", илюстрованого літературно-наукового письма для родинъ, ч. 10 мѣстить въ собѣ: На роспутѣ, повѣсть Чайченка, присвячена Василеви Лукичеви; — Самсонъ, поема Лесѣ Украинки; — Провинникъ, картина Вас. Рôленка; — Історія літературы рускои дра Ом. Огоновского; — Оповѣстки и критичнї замѣтки; — Записки, вѣстки и замѣтки; — Література, театръ, бібліоґрафія.

„Дзвôнокъ" письмо илюстроване для дѣтей и молодежи (адреса: Львôвъ, ул. Чарнецкого, ч. 26), мѣстить въ ч. 10: Дѣвчинка-чайка; — Пригоды ловецкі въ полудневôй Африцѣ, за Майнъ-Рідомъ, подає Шумило; богатый Марко, казка, М. Школиченка; — Що розказувала бжола про свôй вѣкъ молодый; — Смертельный поцѣлунки; — Жайворонокъ; — Товаришѣ; — Загадки и жарты дѣдуся Конира; — Загадки.

† Посмертнї вѣсти.

Померли: Въ Трибухôвцяхъ коло Гусятина померъ дня 31 мая о. Яковъ Гудикъ, мѣсто-деканъ гусятиньскій и членъ гусятиньскои Рады повѣтовои, въ 53-ôмъ роцѣ житя. Покôйникъ бувъ зъ початку учителемъ ґімназіяльнымъ въ Тернополи и Бережанахъ и тогдѣ писавъ науковї студіи пôдъ псевдонімомъ „Яковъ Чорный"; вôдтакъ покинувъ службу учительску и бувъ завѣдателемъ парохіи въ Богаткôвцяхъ, Товстенькôмъ и Озерянахъ, а въ роцѣ 1882 одержавъ приходъ Трибухôвцѣ. Покôйникъ, хочь вôдъ довшого часу тяжко недужавъ, занимавъ ся все таки справами публичными; умираючи полишивъ шестеро дѣтей, зъ котрыхъ лишь одна донька єсть вôддана. Вѣчна єму память! — Въ Осталовичахъ, деканата бобрецкого померъ о. Димитрій Задорецкій, мѣсцевый приходникъ и священикъ-ювілятъ, въ 84-ôмъ роцѣ житя а 57-ôмъ священьства. Вѣчна єму память! — У Вѣдни померъ оногды славный психіятръ дръ Теодоръ Майнертъ родившій ся въ 1833 р. Ставши доцентомъ мавъ вôнъ у Вѣдни черезъ иногї лѣта вôдчиты для лѣкарѣвъ о житю мозку а яко психіятръ бувъ вôнъ рѣшучій противникъ Льомброза, котрый старає ся оправдати всякій злочинъ чоловѣка вродженымъ єму до того и переходячимъ въ родичѣвъ наклономъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

При вчерашнôмъ тягненю льосôвъ зъ 1864 р. припала головна выграна въ сумѣ 150.000 зр. на серію 3617 число 24; друга выграна 20.000 зр. на сер. 2073 ч. 94; трета выграна 10.000 зр. на сер. 3617 ч. 63.

При тягненю льосôвъ мѣста Тріесту припала головна выграна 20.000 зр. на льосъ число 19.212.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 2 червня. Володиславъ Струшкевичь именованый радникомъ секціѣ въ Міністерствѣ рôльництва.

Берлинъ 2 червня. На вчерашнôмъ ґалевôмъ пирѣ тоастувавъ нѣмецкій цѣсарь въ честь нідерляндскои королевои и королевои-реґентки дякуючи имъ за гостину и выславляючи родину ораньску. Королева-реґентка подякувала за принятє и тоастувала въ честь цѣсарскои пары.

Парижъ 2 червня. Оногды вечеромъ приѣхавъ тутъ шведскій король, а вчера зробивъ візиту президентови Карнотови.

Брукселя 2 червня. Ґенерала Бріяльмонта покликавъ султанъ для выготовленя фортифікацiйныхъ плянôвъ для Константинополя.

Копенгаґа 2 червня. Наслѣдникъ грецкого престола зъ женою выѣхавъ до Гамбурґа въ гостину до цѣсаревои Фридриховои.

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Куреръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ въ Пôдз.	3·10	—	10.02	10·52	—	—
(въ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновець	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6·16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—

Приходять:	Куреръ		Особовый			Мѣшан.
Зъ Кракова	6·01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
„ Пôдволоч. на Пôдвам.	—	2·45	9·17	6·55	—	—
„ (на гол. двор).	—	2·57	9·40	7·21	—	—
„ Черновець	10·09	—	7·56	1.42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1·41	9·16	2·35	—
„ Белзця	—	—	4·43	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8·32

Часъ, львôвскій; рôзниця вôдъ середно-европейского (зелѣзничого) о 35 мінутъ: на зелѣзницяхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстї и пôдчеркненї мінуты означають часъ нôчный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.